

AZ OLVASÓHOZ

Folyóiratunk legelső száma több mint öt esztendővel, 1990 tavaszán jelent meg, a Thalassa immár batodik évfolyamába lépett. A folyóirat azonban bét éves történetre tekinthet vissza, hiszen a lapindítás ötlete még 1988-ban, a Ferenczi Sándor Egyesület megalakulása után született meg, s az első számot 1989-ben kezdtük szerkeszteni. Amikor a Thalassa első száma végül napvilágot látott, egyáltalán nem voltunk biztosak abban, hogy vállalkozásunkat hosszabb távon is folytatni tudjuk. Szponzoraink és támogatóink nagylelkűségének, nem utolsósorban pedig az olvasók érdeklődésének és szerzőink, fordítóink, egyéb közreműködőink munkájának köszönhetően a Thalassát sikerült fenntartanunk, és így lapunk a sokkal nagyobb hagyományokkal rendelkező Magyar Pszichológiai Szemle és a Pszichológia mellett a harmadik magyar pszichológiai folyóirattá vált. A lap interdiszciplináris jellegéből és zömében tematikus számaiból adódóan azonban a Thalassa a pszichológiai szakmán túl, az olvasók szélesebb köreiből is érdeklődést váltott ki. Hogy az elmúlt évek során mennyire sikerült megvalósítani eredeti szándékainkat és céljainkat, annak megítélését az olvasóra bízjuk. Ehhez segíthet hozzá az eddigi hat évfolyam jelen számunkban közölt összesített tartalomjegyzéke, amely a szerzők nevének alfabetikus sorrendjében is feltünteti a hat évfolyam kötetekben megjelent több mint kétszáz tanulmányt, cikkeket, dokumentumot s egyéb írást.

A Thalassa első számát a Cserépfalvi kiadó adta ki, 1994-ig pedig a T-Twins kiadó közreműködésével jelent meg lapunk. E két kiadó lelkesedése és áldozatkészsége nélkül lapunk nem született volna meg, illetve folyamatos megjelenését nem tudtuk volna biztosítani. E számunktól kezdődően az 1992. óta létező Thalassa Alapítvány veszi át a kiadás feladatait. A külön kiadó láncszemének kiiktatásával remélhetőleg időt és anyagi eszközöket sikerül megtakarítanunk, s még folyamatosabbá tudjuk tenni a lap megjelenését. 1994/1-2. számunk, a Holocaust-szám sajnálatos módon csaknem fél éves késéssel, 1995. áprilisában került ki a nyomdából. Ezt a számot — az anyag terjedelme miatt — eleve dupla számként terveztük. Jelen számunk ugyancsak kettős szám, s hogy 1995-ben is dupla számmal jelentkezünk, annak az oka, hogy szeretnénk behozni a korábbi késéseket, „utolérni” saját magunkat. 1996-ban visszatérünk a szokásos évi két külön füzetre, március-áprilisi és szeptember-októberi megjelenéssel. Nem mondtunk le arról a tervünkről sem, hogy évi három számmal jelentkezünk, ez kizárólag az anyagi és technikai lehetőségek bővülésének függvénye.

Szerkesztési elveinken a továbbiakban sem kívánunk változtatni, de szeretnénk, ha a lap a jövőben még inkább a pszichoanalízisen belüli új törekvések és a pszichoanalízissel kapcsolatos modern pszichológiai, társadalomtudományi és filozófiai elgondolások fórumává válhatna. Szeretnénk, ha minél több fiatal szerzőt üdvözölhetnénk a Thalassa hasábjain. E terveinkhez segíthet hozzá a Ferenczi Sándor Egyesületen belül megalakítandó Egyetemenközi Pszichoanalitikus Fórum (lásd felhívásunkat a belső borítón), a tervek megvalósításához pedig szeretnénk szorosabbra fűzni a kapcsolatot a Magyar Pszichoanalitikus Egyesülettel is.

Jelen számunk a korábbiak zömétől eltérően nem tematikus szám. Pontosabban, nem egyetlen „nagy témát” jár körül, hanem különféle tematikus blokkokból áll. A „posztmodern” blokkban két amerikai szerző, Louis A. Sass és Joel Whitebook tanulmányát közöljük, mindkettő igen kritikusan elemzi a pszichoanalízisen belüli posztmodern törekvéseket. Ez a téma természetesen nem új a Thalassa hasábjain, mint ahogy a művészet témája sem. Ezúttal két zeneszerző (Bartók és Mozart), egy filmrendező (Szergej Eizenstein) és egy író (Robert Musil) életműve áll a vizsgálódások középpontjában. Külön szeretnénk felhívni az olvasó figyelmét a „Tömeg — egyén — hatalom” címet viselő tematikus összeállításunkra, amelyben Otto F. Kernberg 1994-es budapesti előadásának szövege olvasható. Kernberg Freud tömegpszichológiáját elemzi a pszichoanalízis modern fejleményeinek szemszögéből, s ehhez kapcsolódik egy német szerző, Falk Berger írása, amely Freud és Elias Canetti tömeg-felfogását hasonlíttja össze. Igazi „csemege” a C. G. Junggal „a diktátorok lélektanáról” készült interjú, amely izgalmas betekintést nyújt az analitikus pszichológia atyjának sajátos gondolkodásmódjába, s politikai filozófiájának elfogultságaiba, előítéleteibe is. Folyóiratunk Archívum-rovatába ezúttal egy páratlan dokumentum került. Bemutatjuk egyik elődiünket, A Jövő Emberét, egy olyan magyar pszichológiai és mentálhigiéniai folyóiratot, amelynek egyetlen száma készült el 1948-ban, de sohasem jelent meg, mert mire megjelent volna, betiltották.

E meg nem jelent laptársunkra emlékezve nyújtjuk át az Olvasónak lapunk jelen számát, s ajánljuk figyelmébe az eddig megjelent és az ezután megjelenő számokat.

Budapest, 1995. július 22.

Erős Ferenc